

RAAD VAN STATE, AFDELING BESTUURSRECHTSPRAAK

Xe KAMER

A R R E S T

**nr. 220.793 van 28 september 2012
in de zaak A. 204.876/X-15.116.**

In zake : 1. Eric DE MEYER
 2. Anne MONS
 bijgestaan en vertegenwoordigd door
 advocaat Veerle Vekeman
 kantoor houdend te 9500 GERAARDSBERGEN
 Pastorijstraat 19
 bij wie woonplaats wordt gekozen

tegen :

het VLAAMSE GEWEST, vertegenwoordigd door de Vlaamse
regering
bijgestaan en vertegenwoordigd door
advocaat Veerle Tollenaere
kantoor houdend te 9000 GENT
Koning Albertlaan 128
bij wie woonplaats wordt gekozen

Tussenkommende partij :

de n.v. ELIA ASSET
bijgestaan en vertegenwoordigd door
advocaat Günther L'Heureux
kantoor houdend te 1040 BRUSSEL
Wetstraat 26/07
bij wie woonplaats wordt gekozen

I. Voorwerp van de vordering

1. De vordering, ingesteld op 16 mei 2012, strekt tot de schorsing van de tenuitvoerlegging van het besluit van 17 februari 2012 van de Vlaamse regering houdende definitieve vaststelling van het gewestelijk ruimtelijk uitvoeringsplan “Hoogspanningsstation Zomergem”.

II. Verloop van de rechtspleging

2. De verwerende partij heeft een nota ingediend.

Eerste auditeur-afdelingshoofd Frans De Buel heeft een verslag opgesteld.

Met toepassing van artikel 90, § 1, vierde lid van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973, is de zaak verwezen naar een kamer met drie leden.

De partijen zijn opgeroepen voor de terechtzitting, die heeft plaatsgevonden op 7 september 2012.

Staatsraad Johan Bovin heeft verslag uitgebracht.

Advocaat Martien Van Gaal, die loco advocaat Veerle Vekeman verschijnt voor de verzoekende partijen, advocaat Olivier Coopman, die loco advocaat Veerle Tollenaere verschijnt voor de verwerende partij, en advocaat Günther L'Heureux, die verschijnt voor de tussenkomende partij, zijn gehoord.

Eerste auditeur-afdelingshoofd Frans De Buel heeft een met dit arrest eensluidend advies gegeven.

Er is toepassing gemaakt van de bepalingen op het gebruik der talen, vervat in titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973.

III. Tussenkomst

3. Met een op 18 juni 2012 ter post aangetekend verzoekschrift vraagt de n.v. ELIA ASSET om in het geding te mogen tussenkomen.

Er is grond om dat verzoek in te willigen, wat betreft het administratief kort geding.

IV. Feiten

4.1. Met het oog op de opmaak van een ruimtelijk uitvoeringsplan dat de plaatsing van een hoogspanningsschakelstation te Zomergem moet mogelijk maken, wordt door de n.v. Arcadis Belgium een screeningsnota opgesteld.

Deze screeningsnota vermeldt onder meer wat volgt:

“Het aan te leggen station is gesitueerd op het grondgebied van de gemeente Zomergem, ter hoogte van de aftakking van de bestaande 380kV hoogspanningslijn Avelgem-Rodenhuize(Gent) naar Eeklo.

(...)

Het plangebied is op het gewestplan aangeduid als landschappelijk waardevol agrarisch gebied.

(...)

In globo bestaat het project uit:

- de plaatsing van drie hoogspanningsmasten om de geleiders van de bestaande hoogspanningslijnen aan te sluiten op het hoogspanningsstation.

- het verwijderen van twee aanwezige hoogspanningsmasten aan de huidige kruising van de hoogspanningslijnen.

- de plaatsing van een GIS-station, bestaande uit schakelapparatuur en een gesloten servicegebouw

- de landschappelijke inkleding door de aanleg van een groengordel rondom de infrastructuur. Rond het station kunnen hoogstammige bomen geplant worden. Om veiligheidsredenen is de hoogte van de vegetatie beperkt waar de verbindingen tussen de drie masten en de schakelpost aanwezig zijn. Hier zijn hoogstammige bomen niet toegelaten en is het groenscherm beperkt tot struiken”.

De betrokken nota besluit:

“(...)

Omwille van de beperkte oppervlakte kan het plangebied beschouwd worden als een klein gebied op lokaal niveau of als een kleine wijziging van een bestaand plan. Het plan leidt niet tot (een project met) significant negatieve effecten.

Er kan dus geconcludeerd worden dat het plan niet plan-MER-plichtig is en dat de opmaak van een plan-MER niet kan leiden tot bijkomende inzichten met minder negatieve milieueffecten als gevolg (...).”

4.2. Op 23 oktober 2009 besluit de dienst Mer, op grond van voornoemde screeningsnota en een aanvullende nota, dat “het voorgenomen plan geen aanleiding geeft tot aanzienlijke milieugevolgen en dat de opmaak van een plan-MER niet nodig is”.

4.3. Op 28 januari 2011 stelt de Vlaamse regering het gewestelijk ruimtelijk uitvoeringsplan “Hoogspanningstation Zomergem” voorlopig vast.

4.4. De verzoekende partijen zijn eigenaars en bewoners van de woning gelegen aan de Langeboeken 26 te Zomergem, gelegen op circa 500 m van de percelen waarop het kwestieus hoogspanningsstation wordt ingeplant.

4.5. Op 9 september 2011 bespreekt de Vlacoro de tijdens het openbaar onderzoek ingediende adviezen en bezwaren en verleent een ongunstig advies.

4.6. Bij het thans bestreden besluit van 12 februari 2012 van de Vlaamse regering wordt het gewestelijk ruimtelijk uitvoeringsplan “Hoogspanningsstation Zomergem” definitief vastgesteld.

Dit besluit wordt bij uittreksel bekendgemaakt in het Belgisch Staatsblad van 23 maart 2012.

Het enig verordenend stedenbouwkundig voorschrift van dit gewestelijk ruimtelijk uitvoeringsplan (GRUP) bepaalt:

“Artikel 1. Gebied voor gemeenschaps- en openbare nutsvoorzieningen

Het gebied is bestemd als gebied voor gemeenschapsvoorzieningen en openbare nutsvoorzieningen, meer bepaald voor constructies en installaties voor transport van elektriciteit.

Alle werken, handelingen en wijzigingen die nodig of nuttig zijn voor het aanbieden van deze specifieke gemeenschapsvoorzieningen zijn toegelaten.

Rond de constructies en installaties wordt een groene buffer aangebracht, in functie van visuele afscherming en als onderdeel van een gedifferentieerde landschappelijke inpassing. De buffer heeft overal een minimale breedte van 5 meter. De realisatie van de buffer en de inrichting van het gebied gebeurt met het oog op een minimale ruimtelijke impact.

Bij vergunningsaanvragen voor de realisatie van de bestemming wordt een inrichtingsstudie gevoegd. De inrichtingsstudie is een informatief document voor de vergunningverlenende overheid met het oog op het beoordelen van de vergunningsaanvraag in het kader van de goede ruimtelijke ordening en de stedenbouwkundige voorschriften voor het gebied.

De inrichtingsstudie geeft ook aan hoe het voorgenomen project zich verhoudt tot wat al gerealiseerd is in het gebied en/of tot de mogelijke ontwikkeling van de rest van het gebied. De inrichtingsstudie maakt deel uit van het dossier betreffende de aanvraag van stedenbouwkundige vergunning en wordt als zodanig meegestuurd aan de adviesverlenende instanties overeenkomstig de toepasselijke procedure voor de behandeling van de aanvragen. Elke nieuwe vergunningsaanvraag kan een bestaande inrichtingsstudie of een aangepaste of nieuwe inrichtingsstudie bevatten”.

De toelichting bij dit enig verordenend stedenbouwkundig voorschrift stelt wat volgt:

“Het gebied wordt bestemd voor gemeenschapsvoorzieningen en voorzieningen van openbaar nut, concreet voor een schakelstation dat deel uitmaakt van het hoogspanningsnet voor transport van elektriciteit (netwerk van hoofdtransportleidingen).

Dit voorschrift laat ook het uitbaten toe van de bestaande leidingen die op vandaag over het te realiseren station lopen en in de toekomst via het station zullen lopen.

De betrokken werken, handelingen en wijzigingen kunnen worden toegelaten ongeacht het publiek- of privaatrechtelijk statuut van de initiatiefnemer of het al dan niet aanwezig zijn van winstoogmerk.

De landschappelijke inpassing gebeurt op basis van een globale landschapsstudie en met verschillende types van aanplantingen. De landschapsstudie maakt deel uit van aanvragen tot het bekomen van een stedenbouwkundige vergunning. Dergelijke studie laat toe om de buffering te optimaliseren in functie van de installaties en de terreinsituatie.

Rond het schakelstation en de installaties worden visuele schermen aangebracht in de vorm van een groenbuffer. De breedte van de buffer bedraagt minstens vijf meter. De buffer moet zodanig zijn dat de visuele impact van de post minimaal is. Op sommige plaatsen zal de buffer dus meer dan vijf meter breed zijn. De ruimtelijke impact is in belangrijke mate afhankelijk van de karakteristieken van de te realiseren schakelpost. De stedenbouwkundige voorschriften houden in dat een compacte en lage bebouwing de voorkeur heeft.

Buiten de grenzen van het schakelstation kan de landschappelijke inpassing bijvoorbeeld gebeuren door beplanting op de erfgronden, beekbegeleidende vegetatie en laanbeplantingen. De maatregelen moeten volstaan om op termijn de site van het hoogspanningsstation landschappelijk te verankeren in de omgeving. Het geheel van de landschappelijke inpassing wordt uitgewerkt in een landschapsstudie die deel uitmaakt van de aanvraag voor het bekomen van een stedenbouwkundige vergunning.

De mogelijkheden voor landschappelijke inpassing werd(en) bij de opmaak van het plan reeds onderzocht in een landschapsstudie.

Uit de watertoets blijkt dat er geen significante effecten te verwachten vallen op het vlak van waterbeheersing. In de uitvoeringsfase moet uiteraard wel de gewestelijke verordening inzake hemelwater worden toegepast. In de praktijk zal dit betekenen dat voorziening(en) zullen moeten worden gerealiseerd om hemelwater op de site zelf te sto(c)keren en de afvloeï in tijd en volume te regelen”.

V. Onderzoek van de vordering

5.1. Overeenkomstig artikel 17, § 2 van de gecoördineerde wetten op de Raad van State kan slechts tot de schorsing van de tenuitvoerlegging worden besloten onder de dubbele voorwaarde dat ernstige middelen worden aangevoerd die de vernietiging van de aangevochten beslissing kunnen verantwoorden en dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de beslissing een moeilijk te herstellen ernstig nadeel kan berokkenen.

Moeilijk te herstellen ernstig nadeel

Uiteenzetting door de verzoekende partijen

5.2. De verzoekende partijen zetten in het verzoekschrift het moeilijk te herstellen ernstig nadeel dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van het bestreden besluit hen kan berokkenen, uiteen als volgt:

“Wat betreft het moeilijk te herstellen ernstig nadeel, voeren de verzoekende partijen aan dat het bestreden gewestelijk ruimtelijk uitvoeringsplan het juridisch en planologisch kader creëert om op de betrokken locatie -in een open, waardevolle en landelijke omgeving- een omvangrijk hoogspanningsstation (met bijhorende masten en bovengrondse hoogspanningsverbinding cfr. project Stevin) op te richten.

Betrokken inname van het open agrarisch landschap -gelegen op +/- 500 m achter hun woning- zal de leefomgeving van verzoekende partijen in nadelige zin dreigen te veranderen, temeer daar er geen enkele zekerheid kan worden geboden omtrent de aanleg van een groengordel naar timing en omvang toe (terwijl dit net één van de flankerende en milderende maatregelen betreft om de visuele hinder in te perken).

Voormelde dreiging van de bijkomende aantasting van het woon- en leefklimaat van de verzoekende partijen wordt op de eerste plaats mogelijk gemaakt door het bestreden gewestelijk RUP. Dit plan zal als noodzakelijke

rechtsgrond dienen bij de aflevering van latere stedenbouwkundige vergunningen en milieuvergunningen, zodat een onmiddellijke tenuitvoerlegging van het bestreden gewestelijk RUP dermate ingrijpende gevolgen heeft dat het risico op een moeilijk te herstellen ernstig nadeel in casu moet worden aanvaard (...)

Beoordeling

5.3. Luidens artikel 17, § 3, vierde lid van de gecoördineerde wetten op de Raad van State bevat de vordering tot schorsing een uiteenzetting van de middelen en de feiten die volgens de indiener ervan het bevelen van de schorsing rechtvaardigen. Artikel 8, eerste lid, 3° van het koninklijk besluit van 5 december 1991 tot bepaling van de rechtspleging in kort geding voor de Raad van State, bepaalt dat het enig verzoekschrift “een uiteenzetting (bevat) van de feiten die van aard zijn aan te tonen dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de bestreden akte de verzoekende partij een moeilijk te herstellen ernstig nadeel kan berokkenen, waarbij alle stukken worden gevoegd die het risico op dergelijk nadeel aantonen”.

Uit deze bepalingen volgt dat de verzoekende partij in haar verzoekschrift duidelijk en concreet moet aangeven waarin precies het moeilijk te herstellen ernstig nadeel is gelegen dat zij ingevolge de onmiddellijke tenuitvoerlegging van het bestreden besluit ondergaat of dreigt te ondergaan. De verzoekende partij mag zich daarbij niet beperken tot vaagheden en algemeenheden, maar dient integendeel zeer concrete en precieze gegevens aan te brengen waaruit blijkt dat zij persoonlijk een moeilijk te herstellen ernstig nadeel ondergaat of dreigt te ondergaan.

Het moet voor de Raad van State immers mogelijk zijn met voldoende precisie in te schatten of er al dan niet een moeilijk te herstellen ernstig nadeel voorhanden is, en het moet voor de verwerende partij mogelijk zijn zich tegen de door de verzoekende partij aangevoerde feiten en argumenten te verdedigen.

De verzoekende partij moet gegevens aanvoeren die enerzijds wijzen op de ernst van het nadeel dat zij ondergaat of kan ondergaan, hetgeen betekent dat zij aanduidingen zal moeten geven omtrent de aard en de omvang

van het te verwachten nadeel, en anderzijds wijzen op de moeilijke herstelbaarheid van het nadeel.

Bij het beoordelen van deze schorsingsvoorwaarde kan alleen rekening worden gehouden met wat ter zake in het verzoekschrift is aangevoerd en met de bij dat verzoekschrift gevoegde stukken.

5.4. Het feit dat het bestreden GRUP het juridisch en planologisch kader creëert om op de betrokken locatie een omvangrijk hoogspanningsstation in een open, waardevolle en landelijke omgeving op te richten, toont op zich niet aan dat de verzoekende partijen hierdoor een moeilijk te herstellen ernstig nadeel dreigen te ondergaan.

Voorts beperken de verzoekende partijen er zich in algemene bewoordingen, zonder enige concrete verduidelijking, toe te stellen dat de betrokken inname van het open landschap, gelegen op circa 500 m achter hun woning, hun “leefomgeving (...) in nadelige zin” dreigt te veranderen, “temeer daar er geen enkele zekerheid kan worden geboden omtrent de aanleg van een groengordel naar timing en omvang toe”. Een dergelijk vaag en algemeen betoog volstaat niet om aannemelijk te maken dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van het bestreden GRUP aan de verzoekende partijen een ernstig nadeel kan berokkenen.

De aangevoerde bijkomende aantasting van hun woon- en leefklimaat blijkt, zoals de verzoekende partijen ook aangeven in de uiteenzetting van hun belang, betrekking te hebben op het verlies van “hun zicht op een open, ongeschonden landschap”.

Bij de beoordeling van de ernst van het aangevoerde nadeel dient te worden uitgegaan van de bestaande toestand.

Vooreerst dient te worden vastgesteld dat het betrokken hoogspanningsstation wordt voorzien op het tracé van de bestaande 380kV luchtlijn, ter hoogte van de aftakking richting Eeklo Noord, en dat er zich thans op de betrokken locatie reeds twee hoogspanningsmasten bevinden, die zullen worden verwijderd en vervangen door drie hoogspanningsmasten. De verwerende partij antwoordt dan ook terecht dat het gebied reeds visueel is aangetast, en dat

het aan de verzoekende partijen toekomt, hiermee rekening houdend, de ernst van het aangevoerde nadeel aan te tonen.

Te dezen antwoordt de tussenkommende partij niet onterecht dat “dient vastgesteld dat geen enkel door de verzoekende partijen bijgebracht stuk toelaat om deze aangevoerde hinder te beoordelen”. De verzoekende partijen brengen enkel plannen van de verbouwing van hun woning (m.n. enkel de plannen “gevels-doorsneden-nieuwe toestand” van een bouwaanvraag van 24 januari 2008 welke betrekking hebben op de “renovatie, gedeeltelijke regularisatie en functiewijziging van een hoefwoning”), “evenals foto’s van de omgeving (waarnaar ze zelfs niet verwijzen bij de bespreking van het moeilijk te herstellen ernstig nadeel) bij, doch zonder aan te geven hoe hun woning zich verhoudt tot het plangebied of van waaruit deze foto's genomen zijn”, en dat “dan ook niet uit te maken (valt) welk (uit)zicht de verzoekende partijen op het plangebied hebben”.

In de gegeven omstandigheden dient dan ook te worden vastgesteld dat de verzoekende partijen in gebreke blijven aan de hand van concrete en precieze gegevens de ernst van het door hen aangevoerde visuele nadeel aan te tonen.

Het enkele feit dat “dit plan (...) als noodzakelijke rechtsgrond (zal) dienen bij de aflevering van latere stedenbouwkundige vergunningen en milieuvergunningen” kan dan ook op zich niet aannemelijk maken dat “een onmiddellijke tenuitvoerlegging van het bestreden gewestelijk RUP dermate ingrijpende gevolgen heeft dat het risico op een moeilijk te herstellen ernstig nadeel in casu moet worden aanvaard.”

5.5. Er dient derhalve te worden vastgesteld dat de uiteenzetting van de verzoekende partijen geen concrete en precieze gegevens bevat die aannemelijk maken dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van het bestreden besluit een moeilijk te herstellen ernstig nadeel kan berokkenen in de zin van artikel 17, § 2 van de gecoördineerde wetten op de Raad van State.

Uit hetgeen voorafgaat blijkt dat niet is voldaan aan een van de door artikel 17, § 2 van de gecoördineerde wetten op de Raad van State

opgelegde voorwaarden om de schorsing van de tenuitvoerlegging te kunnen bevelen. Die vaststelling volstaat om de vordering af te wijzen.

BESLISSING

1. Het verzoek van de n.v. ELIA ASSET tot tussenkomst in het administratief kort geding wordt ingewilligd.

2. De Raad van State verwierpt de vordering.

Dit arrest is uitgesproken te Brussel, in openbare terechtzitting van achtentwintig september 2012, door de Raad van State, Xe kamer, samengesteld uit:

Roger Stevens,	voorzitter van de Raad van State,
Johan Bovin,	staatsraad,
Pierre Lefranc,	staatsraad,
bijgestaan door	
Astrid Truyens,	griffier.

De griffier

De voorzitter

Astrid Truyens

Roger Stevens